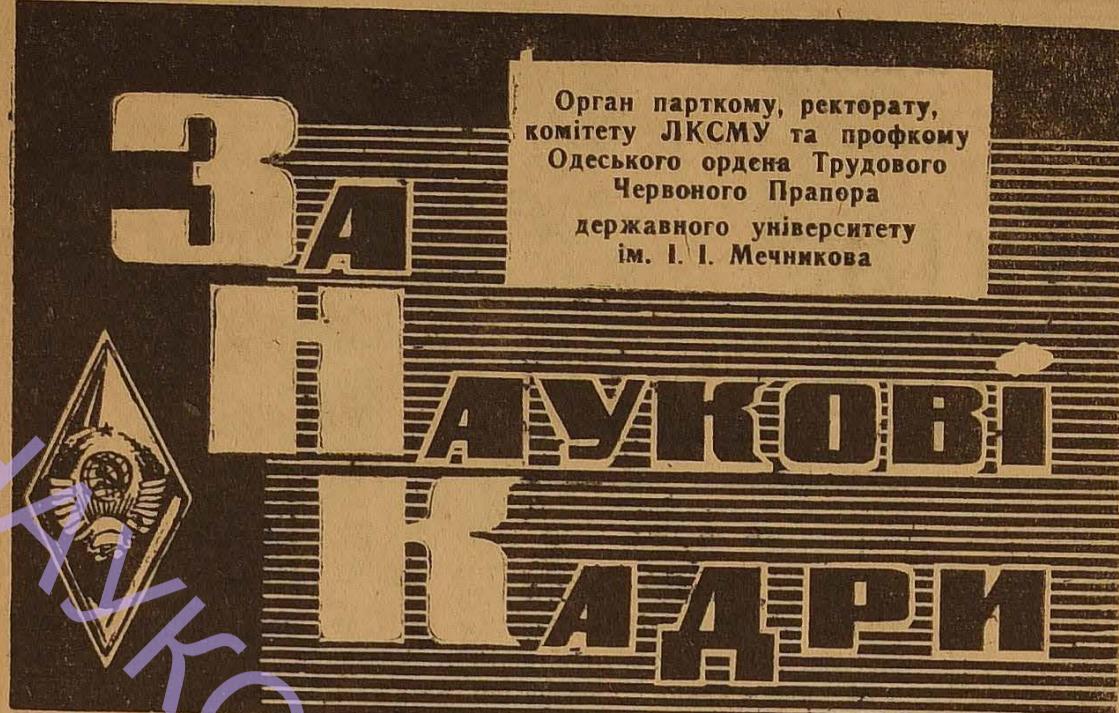

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ

XXXV

№ 17 (967)

23 ТРАВНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

В НАРОДНІ ДОЗОРЦІ — ДОСТОЙНИХ

ЯК ВІДОМО, ЦК КПРС та Рада Міністрів СРСР схвалили нове Положення про органи народного контролю в СРСР. У ньому визначена роль і місце органів народного контролю в повсякденному житті трудових колективів підприємств, установ та учебних закладів.

Основне завдання постів і груп народного контролю — дбати за успішну реалізацію державних планів п'ятирічки, свого підприємства, установи, учебного закладу.

Термін повноважень раніш обраних постів і груп народного контролю закінчується. У зв'язку з цим ЦК КПУ ухвалив у травні-червні цього року провести чергові звіти і вибори народних контролерів.

У нашому університеті нові члени групи народного контролю на загальних зборах факультетських та інших низових організацій мають бути обрані протягом травня. Вибори нових народних дозорців у житті нашого університетського колективу — важлива подія. До її реалізації партійні, комсомольські та профспілкові організації повинні поставитись якнайуважніше.

Передусім треба провести велику підготовчу роботу з тим, щоб на звітно-перевиборчих зборах було докладно обговорено попередню діяльність народних дозорців і накреслено шляхи їх поліпшення як у межах низової організації, так і в межах усього університету.

Зрозуміло, що поліпшення роботи групи народного контролю і на факультеті, і в університеті в цілому у великій мірі буде залежати від новообраних контролерів.

Отож, з великою відповідальністю й вимогами треба поставитись до рекомендації кандидатів у члени групи народного контролю.

Треба сподіватись, що партійні, комсомольські та профспілкові організації зроблять так, щоб звітно-виборні збори пройшли на належному рівні.

ФОРУМ ДОСЛІДНИКІВ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ

ВЕЛИКИЙ актовий зал університету. Тут 19 травня почала роботу республіканська науково-теоретична конференція «Комсомол України — активний помічник партії в справі комуністичного виховання молоді», присвячена 50-річному ювілею комсомолу України.

Відкрила конференцію секретар ЦК ЛКСМ України Т. В. Главак.

Слово для привітання надається ректору університету професору О. І. Юрженкові, який розповідає про велику роботу по вихованню студентської молоді, що ведеться в нашому вузі. Професор О. І. Юрженко вручає секретарю ЦК ЛКСМ України Т. Главак пам'ятну книгу — історію університету і ювілейну медаль.

На трибуні секретар Одеського обкому партії Л. В. Гладка. Вона вітає учасників науково-теоретичної конференції, запомінить гостей з гospодарським і культурним життям Одеської області. Тов. Гладка підкresлює, що в сьогоднішніх досягненнях всіх галузей промисловості, сільськогосподарського виробництва, в сфері науки, освіти й мистецтва Одещини велика роль належить комсомолові, молоді. Ініціатором всіх починань в області е-комуністи та комсомольці. Л. В. Гладка розповідає також про нові форми виховання юнаків та дівчат на героїчних традиціях народу, зокрема, про клуб «Пошук», про організацію гри «Визволення» та інші ефективні засоби військово-патріотичної роботи, які сприяють ідейно-політичному гарту юні.

Слово для доповіді «Комсомол України — активний помічник партії в боротьбі за побудову соціалізму й комунізму» надається секретарю ЦК ЛКСМ України Тамарі Володимировні Главак.

— Історія комсомолу, — каже тов. Главак, — це красномовний літопис мужньої боротьби країнів республіки за справу соціалізму й комунізму.

Комсомольці п'юм'яних років революції залишаються для прийдешніх поколінь символом самоідданого служіння Вітчизні. Два ордени прикрашають пурпуровий прапор Ленінського комсомолу України. Це нагороди за мужність і героїзм на бойових і трудових

фронтах битви за комуністичне прийдешнє.

В. І. Ленін постійно радив партійним керівникам, усім комуністам приділяти увагу роботі серед молоді, цікавитись її інтересами, формувати її світогляд. Виступаючи з промовою на III з'їзді комсомолу, Володимир Ілліч накреслив магістральні напрямки роботи комсомолу, визначив головне завдання спілки стислою формулою — «вчитися комунізму».

У роки громадянської війни комсомол разом зі своїми старшими товаришами — комуністами був на передовій лінії боротьби за Радянську владу і на воєнних фронтах, і на трудовому фронті.

Після закінчення громадянської війни партія поставила завдання: відбудувати народне господарство, а потім створити потужну індустрію у всіх республіках. VI з'їзд ЛКСМУ, що відбувся незабаром після XIV з'їзду Комуністичної партії СРСР закликав комсомол стати активним учасником будівництва соціалізму. Комсомольці палко відгукнулися на цей заклик. На Донбасі, в Одесі та інших містах великого розмаху набув рух ударників праці. На початку 30-х років на Україні налічувалось понад 50 тисяч молодих стахановців.

У передвоєнні роки комсомол активно займався військово-патріотичним вихованням молоді. На передові 1939 року було підготовлено 360 000 ворошиловських стрільців, тисячі парашутистів, пілотів та ін.

Почалася Велика Вітчизняна війна. Радянський народ піднявся на боротьбу з гітлерівськими захватчиками. Більше мільйона комсомольців нашої країни пішли на фронт, десятки тисяч боролися з ворогом у партизанських загонах, у підпіллі, кували перемогу на трудових фронтах. Безсмертною славою вкрили себе комсомольці України. Олександр Шевченко повторив подвиг Олександра Матросова, у відчайдушній боротьбі з ворогом залишивши підвиги комсомольців «Молодої гвардії», «Партизанської іскри». За мужність і героїзм, виявлені у роки Великої Вітчизняної, комсомол України нагороджено орденом Червоного Прапора.

Після війни молодь разом з усім радянським суспільством почала відбудову народного господарства. Радянська країна перетворилася у величезну будову. На заклик партії комсомольці і молодь Радянського Союзу почали освоєння цілинних і перелогових земель, будували нові шахти в

Донбасі, зводили гіганти металургійної промисловості.

— Юнь республіки, — сказала на закінчення Т. В. Главак, — натхнено працюючи в бурхливо-му сьогодні, йде шляхами батьків, ділами доводить наступність покоління. У перших рядах трудівників — чотирьохмільйонний комсомол України, на прапорі якого зараз і орден Леніна.

Сила Ленінського комсомолу — в його єдиності з партією і народом, у вірності ідеалам марксизму-ленінізму.

На трибуні — один з авторів книги «Історія ЛКСМ України» Д. А. Яремчук. Він присвячує довідку утворенню комсомолу республіки.

Влітку 1919 року, — говорить Д. А. Яремчук, — особливу небезпеку для молоді Радянської країни становив наступ денкінської армії. У червні їдкий дороховий дим оповив яблуневі сади і левади сіл України. Ворог захопив Донбас, жорстокі бої точилися під Харковом, Катеринославом і Полтавою. Саме у цей грізний час юна комуністична рать республіки вирішила скликати свій перший з'їзд. З кожної півсотні членів спілок молоді вибирається один делегат. Один комсомолець одержував мандат і хав до Києва, а 49 його побратимів брали до рук гвинтівку і йшли назустріч білогвардійським зграям.

З Ленінським кличем свободи або смерті! кидалася юні на ворожі багнети, вступала в двобій з першими танками, і горе було тим, хто насмілювався перетинати шлях юнім. В день відкриття з'їзду було зареєстровано 70 делегатів замість 150. Інші затрималися на фронтах.

Продовження на 2-й стор.

Президія Республіканської конференції. Відкриває конференцію секретар ЦК ЛКСМУ т. Т. В. Главак (в центрі).

Продовження. Поч. на 1-й стор.

...Настало 26 червня 1919 року. О шостій годині вечора в клубі Юних комунарів на Хрестатику урочисто залунав «Інтернаціонал». Він сповіщав весь світ, що воля революційної молоді України виконана — створена її бойова організація.

За складних умов проходили всеукраїнські збори молоді. Як «з'їзд з гвинтівкою» ввійшли вони в історію комсомолу України. Проголосили створення комсомольської організації України; з'їзд прийняв програму і статут. В особі свого з'їзду комсомол республіки заявив, що він працює під керівництвом Комуністичної партії і становить складову частину Все-російського комсомолу.

* * *

«Критика буржуазних фальсифікаторів історії ВЛКСМ» — це германо-доповіді **В. О. Сулемова** — кандидата історичних наук, завідуючого кафедрою історії ВЛКСМ і міжнародного руху ЦКШ при ЦК ВЛКСМ.

Відомо, що в сучасних умовах найгострішої полеміки двох ідеологій значно загострилась боротьба за молодь. За ким піде молоде покоління? Це питання дедалі більше тривожить буржуазних ідеологів, і вони всіма силами намагаються впливати на юні. Буржуазні історики, політичні діячі, журналісти не гребують ніякими засобами пропаганди задля залучення в стан своїх однодумців молоді. З цією метою капіталістичний світ вдається до фальсифікації, підробок, створення історії. Він не шкодує на це ані коштів, ані засобів морального впливу.

Чимало ворожих книжок буквально обстрілюють радянський спосіб життя.

Ось чому необхідно приділяти велику увагу викриттю різного роду фальсифікації нашої дійності, нашої історії та сьогодення. Треба створювати по-справжньому партійні наукові праці, гли-

ФОРУМ ДОСЛІДНИКІВ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ

ПРИСВЯЧЕНО
50-РІЧНОМУ
ЮВІЛЕЄВІ ЛКСМУ

боко і всебічно досліджувати соціальні явища.

Великий вклад внесли в цю справу науковці, партійні і комсомольські працівники України, видавши книгу «Історія комсомолу України». Але, на жаль, ще недостатньо уваги приділяється проблемам розробки історії комсомолу.

Відзначаючи 50-річний ювілей Ленінської Спілки Молоді України ми повинні усвідомити всю непроможність буржуазної ідеології підтримати монолітну єдність партії і народу, повинні виховувати молоде покоління в дусі безмежної віданості Вітчизні.

* * *

Доповідь кандидата історичних наук **Ю. В. Бабка** була присвячена деяким питанням розробки історії комсомолу в радянській історичній науці, узагальненню довіду роботи над підготовкою історії комсомолу України, а також деяким методичним питанням розробки наукової історії місцевих

комсомольських організацій. Доповідач докладно зупинився на періодизації історії комсомолу республіки.

Тов. Бабко підкреслив, що останніми роками спостерігається активізація інтересу молодих вчених до історіографії комсомолу. Починаючи з середини 50-х років з цієї проблематики було захищено 328 кандидатських і докторських дисертацій. Доповідач акцентував увагу на нерозроблених питаннях історії комсомолу.

* * *

Кандидат історичних наук **Я. М. Серіщев** зупинився у своїй доповіді на деяких питаннях розробки В. І. Леніним комсомольських проблем. Доповідач висвітлив ту величезну роль, которую відіграв В. І. Ленін у створенні Комуністичної Спілки Молоді. Промова Ілліча на III з'їзді РКСМ стала програмою роботи багатьох поколінь радянської молоді.

У Великому актовому залі з'являються юні пioneri. Під бурхливі оплески присутніх вони вітають у день народження пionерської організації імені В. І. Леніна старших товаришів-комсомольців. А потім слово беруть батьки — учасники громадянської і Великої Вітчизняної воєн — перші будівники соціалістичного суспільства.

* * *

На цьому пленарне засідання закінчується. Починається робота секцій.

Понад 35 доповідей і повідомень були представлені на обговорення учасників секції «З історії Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України», якою керував кандидат історичних наук, старший науковий співробітник інституту Історії партії ЦК КП України Ю. В. Бабко.

Цікавими були виступи, В. Ройка (Київ), І. Комарової (Київ), В. Рибалка (Київ), комсомольські історики Одеси запропонували на конференцію 14 наукових робіт, присвячених різним періодам діяльності місцевих комсомольських організацій та ЛКСМ України. Серед них слід відзначити повідомлення В. Алайкої, Д. Бельфора, Ф. Резніка.

В роботі секцій, крім представників областей республіки, взяли участь молоді дослідники з Ленінграда та Хабаровска.

Цікаво проходила робота секції з «Формування марксистсько-ленинського світогляду, громадсько-політичної активності молоді». Керував секцією доктор історичних наук І. М. Михайлівський. Доповіді та повідомлення, заслухані на 1-му і 2-му засіданнях, підтвердили дедалі зростаючий інтерес дослідників до проблем виховання молодого покоління, до удосконалення форм і методів цієї роботи. Понад 30 молодих істориків з Дніпропетровська, Харкова, Києва, Донецька, Львова виступили перед учасниками секції. Було висловлено цінні поради щодо координації досліджень молодих науковців, щодо поліпшення інформаційної служби ЦК ЛКСМУ, активізації контактів між дослідниками комсомолу і комсомольськими організаціями.

Надзвичайно живі дебати розгорнулися навколо філософських питань, порушених на засіданнях секції «Соціальні проблеми молоді». (Керівник — кандидат історичних наук І. Т. Липа).

* * *

Конференція тривала чотири дні. На останньому, пленарному засіданні, що відбулося 22 травня, були заслушані повідомлення про підсумки роботи секцій, а також наукові рекомендації по дальшому дослідженю історії комсомолу, поліпшенню комуністичного виховання молоді.

Сторінки з літопису УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО КОМСОМОЛУ

I ОСЬ настав довгожданий день, якого так чекали і викладачі, і студенти. 10 квітня 1944 року війська 3-го Українського фронту звільнили Одесу від німецько-румунських загарбників.

Колектив університету став готуватись до повернення з гостинного Байрам-Алі в рідну Одесу. Влітку 1944 року колектив університету повернувся до Одеси. Жахлива картина постала перед очима викладачів і студентів: навчальні корпуси зруйновані, бібліотеки і лабораторії розграбовані. З п'яти студентських гуртожитків уцілів тільки один. Збитки, заподіяні фашистськими загарбниками, становили понад 21 мільйон карбованців (у довоєнних цінах).

З перших днів повернення почалася робота по підготовці до від-

новлення навчання. На заклик адміністрації і партійного бюро студенти і професорсько-викладацький склад приступили до відбудови учебових корпусів і гуртожитків.

Студентську молодь очолили комсомольці, яких налічувалось в той час 161 чоловік. Краще працювала бригада, очолювана партізаном Великої Вітчизняної війни комсомольцем Шиліним. Вона за короткий час відремонтувала дах центрального корпусу. Бригада дівчат-комсомолок, очолювана учасником Великої Вітчизняної тов. Мунтян в стислі строки привела в порядок бібліотеку.

Відбудовуючи матеріальну базу університету, комсомольці і молодь брали активну участь і у відбудові порту, вокзалу, промислових підприємств і культурних закладів міста. До кінця 1944

року студенти університету на відбудові міста відпрацювали понад 4500 людиноднів.

В жовтні 1944 року розпочався в університеті новий навчальний рік. Заняття почались у надзвичайно важких умовах; вони проводились у дві зміни. Лабораторії і кабінети були погано забезначені потрібним приладдям, не вистачало меблів, підручників, зошитів. Приміщення не опалювались, були перебої у постачанні води, освітленні. Незважаючи на труднощі, колектив університету домагався налагодження навчального процесу та ідейно-виховної роботи.

Виходячи з рішень XII Пленуму ЦК ВЛКСМ про першочергове завдання комсомольських організацій вузів — допомагати керівникам вузів «в підвищенні академічної успішності студентів, зміц-

ненні дисциплін, розгортанні масово-політичної і культурної, роботи, поліпшенні матеріально- побутових умов студентів...», комсомольська організація університету надавала велику допомогу ректорату і партійній організації у всіх заходах.

В 1944-1945 навчальному році університетська комсомольська організація нараховувала в своїх рядах 314 членів ВЛКСМ, які були об'єднані в 6 факультетських бюро і 34 комсомольські групи. До складу комітету комсомолу входило 9 осіб, в тому числі Л. В. Гладка, нині секретар Одеського обкому КП України, З. В. Першини, нині декан історичного факультету нашого університету, та інші.

Виконуючи рішення XII Пленуму ЦК ВЛКСМ, комітет комсомолу, факультетські бюро, групи зосередили основну увагу на вихованні у студентів почуття відповідальності перед державою за своє навчання, на питаннях самостійної роботи студентів над навчальним матеріалом, на покращення побутових умов, особливо інвалідів Великої Вітчизняної війни. Значно допомогали в покращен-

ні навчально-виховної роботи вчори факультетських традицій, які проводились з ініціативи комітету комсомолу. Для надання практичної допомоги в навчанні і вихованні студентської молоді, в організації культурного дозвілля члені комітету комсомолу були закріплені за факультетами. Це дало позитивні наслідки. Країцю стала дисципліна, успішність студентів, регулярно почали проводити свої засідання наукові гуртки. В цей час працювало 23 наукових гуртки, які об'єднували 372 студенти, в тому числі 196 комсомольців.

Навчаючись і працюючи на відбудові учебових корпусів і гуртожитків, беручи активну участь у відбудові міста, колектив університету не забував, що ще продовжується війна, і як міг допомагав фронту.

Викладачі і студенти брали активну участь у зборі коштів у фонд перемоги. На 7 серпня 1944 року вони внесли 50 тис. карбованців особистих заощаджень.

Комсомольці провели значну роботу по збору коштів на будівництво загону торпедних катерів «Одеський комсомолець».

ЗНК

НА ІНОЗЕМНИХ МОВАХ

ВЕЧОРИ на іноземній мові — не новинка, це одна з традицій університету.

Нешодавно відбувся вечір, програма і ведення якого були виключно на німецькій мові. В підготовці і проведенні його брали участь філологи, математики, фізики, геологи.

Присутні в залі оплесками вітають появу на сцені ведучих. Почався вечір, але він не був схожим на всі інші вже тим, що тут панувала якась особлива атмосфера теплоти і сердечності.

Наш філологічний факультет показав на вечорі різномінну захоплючу програму. Тут і ляльковий театр, і художнє читання, і пісні та гуморески, танці і п'єси. Але що головне: який би номер не оголосив ведучий — на сцені вся академічна група. Не було в группах таких, які б не брали участі в підготовці та проведенні вечора.

Підготовка була побудована на ініціативі та кмітливості студентів. Самі підбирали репертуар, а після занять залишалися, щоб порадитися з викладачами і провести репетиції. Підготовкою керували викладачі німецької мови О. Г. Плонська, Н. Ф. Гетьман, Л. А. Сашко, О. І. Російна. Готувались наполегливо, серйозно. І за довгу копітку роботу нагорода: сердечні оплески глядачів.

Після вечора студенти третього курсу М. Стрельбицький та В. Чумак провели письмову анкету глядачів з метою довідатися про те, що їм сподобалось на вечорі і що було невдалими.

Як видно з анкети, глядачі залишились задоволеними піснями, виконаними студентом геолого-географічного факультету Зюльце, п'єсою «Школа», п'єсою «Урок німецької мови». Кожен, хто заповнив анкету, висловлював бажання, щоб частіше проводились такі вечори.

П. ГРИЦЕНКО, студент філологічного факультету.

* * *

«Говори тільки по-англійськи» — під таким девізом відбувся вечір на філологічному факультеті. З метою кращого опанування засобами володіння мовою зібралися студенти другого курсу українського відділення у великому актовому залі факультету. Керівники англійських груп І. Ф. Мінят та О. І. Російна підготували і провели між групами КВК на тему: «Марк Твен і герой його творів».

А потім — самодіяльний концерт студентів: ліричні пісні, західні танці, захоплюють присутніх. Звучать вірші Р. Бернса, жарті М. Твена. Атмосферу веселості додавали вікторини, цікаві ігри.

Активно виступили студенти Ж. Гончар, В. Пугачова, П. Демченко, В. Чернявська, Л. Чайковська та ін.

В. РИБАКОВ.

На фото: фрагмент з сценки «Школа», яку виконували німецькою мовою студенти першого курсу українського відділення філологічного факультету на своєму вечорі.

МИ ГОТУЄМОСЬ ДО ЛЕНІНСЬКОГО ЗАЛІКУ

«Днями бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про проведення Всесоюзного Ленінського заліку, присвяченого 100-річчю від дня народження В. І. Леніна», визначило завдання комітетів ВЛКСМ по його підготовці і організації.

Мета Всесоюзного Ленінського заліку — залисти комсомольців, молодь до глибокого і повсякденного вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна, найважливіших партійних документів, підвищити трудову і громадсько-політичну активність юнаків і дівчат.

Ленінський залік — це звіт кожного комсомольця перед партією, комсомолом про те, як він вивчає ленінізм, як бере участь у комуністичному будівництві, як підвищує свій загальноосвітній, технічний і культурний рівень, як веде громадську роботу. Іншими словами — як він проводить в життя ленінський заповіт «вчитися комунізму», зміст якого був розкритий у промові Генерального секретаря

ЦК КПРС Л. І. Брежнева на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ у жовтні 1968 року.

В основу Ленінського заліку повинні бути покладені промова В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу, а також постанова ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді».

Так писала «Комсомольская правда» 9 квітня 1969 року у статті «Товаришу, готовтися до Ленінського заліку». І тепер кожного дня преса, радіо телебачення доносять до нас відгуки про те, як комсомольці у всіх кінцях нашої безмежної Вітчизни готуються гідно зустріти Всесоюзний Ленінський залік. Звичайно, не стоїть останньої і багатотисячний колектив комсомольців нашого університету.

Філологи провели нещодавно засідання школи комсомольського активу, присвяченого підготовці до Всесоюзного Ленінського заліку. З повідомленням про постанову ЦК ВЛКСМ виступу-

тила секретар комсомольської організації факультету Бела Піддубна. Актив затвердив план заходів, присвячених 100-річчю від дня народження В. І. Леніна.

Кожна комсомольська група провела збори, де обговорювалася постанова ЦК ВЛКСМ. Комсомольці взяли конкретні зобов'язання по вивченню ленінської спадщини, намітили свої плани по гідній зустрічі славного ювілею.

У геологів і географів зараз дуже відповідальні дні — на факультеті у розпалі літніх сесій. Та комсомольська робота на факультеті не відчуває ні на мить. На курсах і в групах були проведенні збори, на яких обговорювалася постанова ЦК ВЛКСМ про Ленінський залік. Було вирішено разом з кафедрами суспільних наук вибрати і проробити найважливіші статті В. І. Леніна.

I на інших факультетах комсомольці активно готуються до проведення Ленінського заліку.

Леонід ПЕЛЬЦМАХЕР.

Проявляючи постійну турботу про воїнів Червоної Армії, комітет комсомолу організував шефство над очним госпіталем. Комсомольці проводили збир подарунків для поранених, писали листи до рідних і друзів, проводили читку газет і книг, випускали стінгазети і фотомонтажі, організовували виступи художньої самодіяльності.

На адресу комітету комсомолу надійшов лист від воїнів з госпіталю, в якому вони висловлювали сердечну подяку за чуйне ставлення комсомольцям філологічного факультету Ользі Пенчо, Тамарі Савіні, Віктору Нікітіну та іншим.

Радісний день Перемоги — 9 травня 1945 року — колектив університету зустрів значними успіхами в навчально-виховній та науково-дослідній роботі. Незважаючи на надзвичайно тяжкі умови, успішність студентів за перше півріччя 1944—1945 навчального року становила 87%, а комсомольців — 91,4%.

Під керівництвом партійної організації професорсько-викладацький склад, комітет комсомолу, факультетські бюро ЛКСМУ спрямували зусилля на підготовку ви-

сококваліфікованих спеціалістів для потреб країни.

Весняна сесія 1945 року показала значне покращення навчання студентів. Успішність становила 92,6%, а комсомольців 94,7%. В 1944—1945 навчальному році було проведено 2 випуски в університеті (в травні і серпні). Одержані дипломи 275 чоловік, з них 30 дипломів з відзнакою. Це був звіт перед комуністичною партією і народом за їх постійне піклування про розвиток вищої школи.

ПІСЛЯ закінчення Великої Вітчизняної війни до університету повернулись сотні воїнів, демобілізованих з Червоної Армії, які 3—4 роки були відірвані від навчання. В ці ж роки до університету поступило багато молоді, яка перевірнула на тимчасово окупованій території.

Все це вимагало в новому навчальному році від партійної і комсомольської організації посилення як навчальної так і політико-виховної роботи. Головним завданням ідеологічної роботи серед студентської молоді в цей час було: виховання в дусі радянського патріотизму, глибоке вивчення старшокурсниками творів класиків

марксизму-ленінізму, ознайомлення з досягненнями науки і культури, боротьба з проявами буржуазного націоналізму і космополітизму.

Важливим кроком у виконанні цих завдань було створення з ініціативи об'єднання ЛКСМУ, партійного і комсомольського комітетів університету лекторію для студентської молоді, комсомольців міста. Лекторій мав секції: історико-філософську, літературно-музичну, економічну і географічну, природознавства, техніки.

Лекторій сприяв поглибленню спеціальних, політичних, культурних і загальнонаукових знань студентської молоді. В цьому ж напрямку працювали комсомольсько-молодіжний «четвер», перше заняття якого відбулося у червоному кутку гуртожитку по вул. Пастера 25 березня 1948 року. Перед комсомольцями і молоддю виступили: народна артистка УРСР О. Е. Мещерська, лауреат Всеесенського конкурсу музикантів-виконавців М. Гольдштейн, професор М. М. Розенталь.

Цікаву форму роботи з студентами — «комсомольську годину» запровадило бюро ЛКСМУ фі-

лологічного факультету. На цих заняттях студентська молодь знаємилася з міжнародними подіями, подіями внутрі країни, досягненнями науки і техніки, обговорювались нові книги.

Крім лекторію, роботи наукових студентських товариств, комсомольці брали активну участь в наукових сесіях. В 1944—1945 навчальному році відбулося 8 наукових сесій, було заслушано 150 доповідей викладачів і студентів.

Особливо цікаво пройшли на всіх факультетах теоретичні конференції, організовані з ініціативи партійного і комсомольського комітетів, присвячені Дню Перемоги над фашистською Німеччиною. В роботі конференції взяли участь і виступили з доповідями і повідомленнями учасники оборони Одеси, учасники Великої Вітчизняної війни.

Значну роботу в ідейно-політичному вихованні комсомольців університету проводила школа комсомольського активу.

РАДІСНОЮ подією в житті Ленінського комсомолу було відзначення його 30-річного ювілею. В цей день Указом Президії Верховної Ради СРСР ВЛКСМ була

нагороджена орденом Леніна, а Одеська міська комсомольська організація — орденом Червоного Прапора. 29 жовтня 1948 року о 14 год. 30 хв. в актовому залі університету відбувся мітинг, присвячений цій знаменній події в житті комсомолу. На мітингу виступили: професор В. Д. Богатський, тт. Толстих, Збандут, Літвінов та інші, які розповіли про велику роботу комсомолу в усіх галузях народного господарства, про роботу комсомольців університету в справі організації навчання і виховання молоді. Мітинг закінчився прийняттям листа на адресу ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У.

Домагаючись поєднання навчання і виховання в єдиний процес, ректорат, партійний і комсомольський комітети вживали заходів до покращення культурно-масової роботи. В листопаді 1947 року розпочав роботу студентський клуб, головна функція якого була — організація культурного дозвілля студентів. Близько 300 чоловік взяло участь в його роботі. Хор об'єднував 180 чоловік. В репертуарі хору були українські, ро-

Продовження на 4-й стор.

Лист

3 ХАБАРОВСЬКА

НА ПЕРШОМУ КУРСІ біологічного факультету нашого університету успішно навчаються студентки Люба Чупрун і Людмила Богомаз. Не так давно стався випадок, в якому взяли участь і вони. Однак, дівчата нікому не розповіли про це. Їх вчинок став відомим лише тоді, коли на адресу декана біологічного факультету професора В. С. Чепурнова прийшов лист з далекого Хабаровська.

Нижче друкується цей лист.

«Шановний товариш декан! Дозвольте висловити Вам щирість за те, що в стінах Одеського університету виховуються справжні радянські люди. Я опинив обставини, при яких я зміг перекочатися в цьому, розповім про благодордний вчинок двох Ваших студенток — Люби Чупрун і Людмили Богомаз.

Приїхав я до Одеси з двома дітьми дошкільного віку — на консультацію в інститут імені Філатова. Трапилось так, що 4 травня, в тролейбусі, я зронив бумажник з купюрою сумаючи грошей і документами. Ці гроші я збирал відом років.

Я був у відчай, але тут мені на допомогу прийшли люди великої душі — Люба і Люда. Ці дівчата розшукали мене, незважаючи на те, що не знали адреси, що їм довелося пропустити в той день заняття, і вручили мені бумажник з документами і грошима. Ці скромні і соромливі дівчата не захотіли навіть чути про подяку...

Яке щастя, що такі люди зустрічаються в житті. Приємно, що тобі дано жити і трудитися з такими людьми.

З повагою Василь БАТИЦЬКИЙ, інженер.

ЦІКАВА ЕКСКУРСІЯ

НЕДАВНО для студентів філологічного факультету, зокрема першокурсників, кафедрою історії КПРС була організована екскурсія.

Студенти-експурсанти розподілились на дві групи. Перша ознайомилась з місцями боїв при обороні Одеси, друга — подорожувала по місту. М. ПЛОСКОНОС.

Сторінки з літопису УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Сієїські народні пісні, твори радянських композиторів.

Великою популярністю користувався драматичний гурток, яким керував заслужений артист УРСР А. М. Максимов. Силами гуртка було здійснено постановку п'єси О. Корнійчука «Платон Кречет», Зоріна — «Молодість», Островського — «Без винн винуваті», та ін., в яких з успіхом виступали комсомольці В. Кухаренко, А. Дунаєвський, Н. Батуріна, Г. Лебедик. Студентський клуб організував факультетські олімпіади, тематичні вечори; диспути.

Значну увагу комсомольська організація університету приділяла естетичному вихованню студентської молоді. Важливими формами цієї роботи були літературні вечори, диспути, зустрічі з провідними артистами театрів міста, культпходи в кінотеатрі, театри, музей, вечори художньої самодіяльності. На читацьких конференціях обговорювались твори видатних радянських письменників: «Молода гвардія» О. Фадеєва, «Повість про справжню людину» Б. Полевого, «Честь змолоду» А. Первешева, «Далеко від Москви» В. Ажаєва, «Велика рідня» М. Стельмаха та інші.

Комітет комсомолу, факультетські бюро, групогри постійно контролювали як комсомольці читают художню літературу, залучали нових читачів з студентської молоді.

Виконуючи рішення Пленумів ЦК ВЛКСМ, комітет комсомолу приділяв велику увагу оборонно-спортивній роботі. Зусилля факультетських бюро, групогрів засерджувались перш за все на масовості в спортивній роботі. Студенти університету брали участь у всіх міських, обласних змаганнях, організовувались змагання між факультетами, проводились загальноуніверситетські спартакіади.

Беручи участь у міських змаганнях санітарних дружин, команда університету добилася хороших результатів, а студентки-комсомолки історичного факультету Денисенко, Єрошенко і Андрей-

Продовж. Поч. на 2-й та 3-й стор.

ченко зайняли перше місце. Успішно захищали спортивну честь університету команди баскетболістів, легкоатлетів, шахістів. Так, команда баскетболістів дівчі завоювала першість серед вузів України і була чемпіоном міста в 1949 році. Легкоатлети зайняли перше місце в матчевій зустрічі команд 7 університетів України в 1948 році, а в обласних змаганнях стали

виборній кампанії, в підготовці до святкування 30-річчя ВЛКСМ, 10-річчя возз'єднання українських земель в єдиній Українській Радянській державі. В підшефних організаціях, школах вони допомагали виготовляти наочну агітацію, фотомонтажі, оформлення стінгазет, виступали з бесідами, доповідями і лекціями, допомагали шкільним комсомольським організаціям в роботі з пionерами.

Комітет комсомолу подавав допомогу ректоратові, партійній організації в проведенні традиційного «Дня відкритих дверей» — для учнів старших класів шкіл міста.

1949 рік — рік підготовки і проведення комсомольського форуму — XI з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Це був перший всесоюзний з'їзд комсомолу в післявоєнні роки.

В усіх куточках нашої країни починали готувати трудові подарунки зі знаменій подій. Комітет комсомолу університету звернувся до всіх комсомольців, всіх студентів зустріти XI з'їзд ВЛКСМ новими досягненнями в навчально-виховній і громадсько-корисній роботі.

В передз'їздівський період комітет комсомолу організував і провів науково-теоретичну конференцію, присвячену геройчній історії Ленінського комсомолу. Конференція працювала 6 днів. Було послухано 72 доповіді.

ПІДСУМКИ роботи комсомольської організації по наданню допомоги партійній організації, ректоратові університету в навчанні і вихованні студентів підвелі IV звітно-виборна комсомольська конференція. У доповіді секретаря комітету ЛКСМУ тов. Луньонок відзначила трудову активність комсомольців, підвищення дисципліни і успішності, покращення наукової роботи комсомольців і всіх студентів.

Це було свідченням глибокого розуміння обов'язку студентів перед Батьківщиною, їх ідеально-політичної зрілості.

А. ПІЩЕВСЬКИЙ, аспірант кафедри історії КПРС.

ЗВІТУЮТЬ СТУДЕНТИ

Два дні тривала наукова конференція студентів-філологів, присвячена століттю від дня народження В. І. Леніна.

Серед доповідей особливу увагу привернула колективна тема гуртка української радянської літератури — «Образ Володимира Ілліча Леніна в українській радянській літературі». Над нею працювало 12 студентів.

Лариса дузь

ПАМ'ЯТІ П. Г. ІВАНОВА

Після недовгої хвороби 19 травня 1969 року помер член КПРС з 1944 року, скульптор-художник, палеонтологічного музею нашого університету Павло Григорович Іванов.

Все свідоме життя П. Г. Іванова було сповнено невтомною працею на благо нашої Батьківщини. В 1939 році він був призваний до Радянської Армії. В її лавах брав участь в боях Великої Вітчизняної війни.

Демобілізувався з армії П. Г. Іванов в 1946 році. Після закінчення Одеського художнього училища з 1954 року по день смерті він працював скульптором в університетському палеонтологічному музеї. Його руками створено чимало унікальних учебових посібників, серед яких окремо виділяється діорама — «Розвиток життя на землі», яка одержала всеукраїнське визнання.

Виконання своїх службових обов'язків П. Г. Іванов вміло поєднував з великою громадською роботою.

Все, що не робив П. Г. Іванов, — він робив енергійно, з творчим вогником. Свій великий досвід і майстерність він передавав молоді, яку любив і якою завжди був оточений.

Смерть передчасно обірвала життя здібного скульптора, чуйної і уважної до оточуючих людей, чесного трудівника, принципового комуніста. Пам'ять про нього надовго збережеться в наших серцях.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

СЛОВО ПРО СЛОВО

Комуністична спілка робітничої молоді України.

У мовній практиці робітничої селянської молоді Комуністичний Союз Молоді й стали скорочено називати комсомол. У нашій мовній і суспільно-політичній практиці слово комсомол і вживалося у значенні «гідний нащадок славних революційних традицій робітничого класу, здатний переворити в життя ідеї геніальних представників людства Маркса, Леніна, активний помічник партії в її боротьбі за побудову комуністичного суспільства».

Так, понад 50 років тому у синонімічний ряд молодь, юнацтво стало ще одне слово — комсомол. Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

МОЛОДЬ. ЮНАЦТВО. КОМСОМОЛ.

Молодь. Юнацтво. Комсомол. Три слова різного віку і звучання, але таких близьких своїм значенням. Його можна передати одним містким і вагомим ленінським словом — майбутнє. «Ми, — говорив В. І. Ленін, — партія майбутнього. А майбутнє належить молоді». І біографія цих слів яскраво ілюструє це ленінське твердження. Розповімо їй.

Широко відомі тепер у всіх слов'янських мовах слова молодь, молодежь, младеж (болг.), младзь (пол.) стали, мабуть, тільки й уживатись на грунті окремих сло-

в'янських мов. Однак всі вони генетично з'язані з праслов'янським словом молдъ — «молодий», уживаним у значенні «ніжний, приемний, добрий, м'який, нерозмовляючий». Від праслов'янського слова молдъ у давньоболгарській мові утворилось слово младенець, яке набуло значення — «дитя, немовля, нащадок». І вже після появи цього слова на грунті окремих слов'янських мов почали утворюватись іменники збірного значення молодь, молодежь, младеж, младзь. Первісне їх значення бу-

ло — «підростаюче молоде покоління», «нащадки».

Синонімом до слова молодь у сучасних слов'янських мовах можуть уживатись такі слова, як юнацтво (укр., пол.), юношество (рос.), юначество (болг.). Всі ці слова як іменники збірного значення утворилися також на грунті окремих слов'янських мов. Однак генетично вони з'язані з праслов'янським словом юнь, уживаним у праслов'янській мові в такому ж значенні як і слово молдъ.

Від слова юнь спочатку утворились іменники типу юнацъ, юноша, від основ яких згодом і утворились іменники збірного значення юнацтво, юношество, юначество.

Отже, і первісне значення слів юнацтво, юношество, юначество було — «підростаюче молоде по-

коління», «нащадки».

У 1918 році в Росії, а в 1919 році на Україні в буревіні роках боротьби за владу Рад, коли віршувалася доля Радянської влади і соціалізму, у нашій країні вперше в історії молодіжного руху був організований Комуністичний Союз Молоді. І хоча всі ці слова назви нової революційної молодіжної організації були давнішими, все словоуполучення, проте, було новим, свіжим, бойовим, юним. Комуністичний Союз Молоді України, як гідний нащадок і продовжуває славних революційних традицій робітничого класу і біднішого селянства вже в перші дні свого існування урочисто заявив: «Сьогодні в сталеве кільце борців за пролетарську справу вплітається ще одна молода ланка

Трудового Красного Знамені

Зам. № 2076—1000.

Редактор Ю. ВАЙСБЕИН.